

sio «MŪSU LIETUVOS» numerio
garbės leidėjai yra JUOZAS
ARMANDAS ir ANGELINA
TATARŪNAI

Plačiajame Pasulyje

Sovietai rodė savo galybę

Komunistinės revoliucijos 50 metų minėjimo iškilnių viršėnė pasiekta antradienį, spalio 7 d. Raudonojoje aikštėje susikimšusioms minioms raudonieji carai rodė visą savo galybę. Žygiavo kariuomenės daliniai, organizacijos; vežė įvairiausius ginklus paradė. Tarp kitko parodė pirmą kartą ir savo didžiausią raketų iš trijų dalių, 37 metrų ilgumo, kuri gali nešioti mines bombas aplink visą žemę ir jas numesti, kur tik sovietai nori. rodė ir mažesnių raketų, kurios galinčios numušti bet koki priešų lėktuvą, nors tas ir labai žemai skristų. Žodžiu — pasauli, drebėk prieš mus ir mums nusišėisk ir pasiduok. Jei ne — būsi sutriuškintas!

ISKILMĖSE ALYVAVO visas komunistinis pasaulis, išskyrus Kinijos, Albanijos ir Kubos vyriausias galvas, nors ir tų kraštų mažesnė delegacijos buvo atsiųstos.

DAR DIDESNIS SKILIMAS. revoliucijos minėjimo proga dar labiau padidėjo suskilimas tarp Sovietų Rusijos bei Kinijos. Tiek Kinijos raudonieji, tiek Maskvos vyriausybės galvos per įvairias iškilnių progas puolė vieni kitus aštriais žodžiais, išvadindami vieni kitus tikrojo komunizmo išdavikais.

PUOLĖ IR Š. AMERIKA. Pats barškindami net 300 ginklų rūšių, tempiamų per raudonąją aikštę, Rusijos krašto apsaugos ministeris Grečko šaukė, kokie nedorėliai yra amerikiečiai, karo kurstytojai, Vietnamo naikintojai ir t. t. Grasinio turis priemonių sumalti ir Amerikos galybę, kaip ir visus kapitalistų pasikesinimus į taiką mylinčius Maskvos komunistus.

«Pravda» net nepamirėjo, kad Kinija, Albanija ir Kuba atsiuntė savo delegacijas ir pasveikino sovietus.

J.A.V.-

Amerikiečiai mokelininkai pasiontė mėnulio modėsnė-kiausia tyrimų stotį-laborato-

riją, naujos rūšies erdvėlavijje, kurs turėtų švelniai nusileisti mums regimosios pūsės viduryje, o tas yra labai nelygus, duobėtas, kalnuotas. Laboratorija darys automatiškai cheminius mėnulio žemės įvairius tyrimus ir juos pasiųs mokslininkams Amerikon. Yra ir mažas TV aparatas, kurs perduos nuotraukas žemei.

Kitą dar galingesnę ir modernesnę raketą Amerika erdvėna išleido porą dienų vėliau. Ta rakieta yra skirta nešti Mėnulio žmones ir dabar pirmą kartą išbandoma, ar yra gerai parengta.

Arabai-Izraelis

Pirmą kartą arabų valstybės, pralaimėjusios karą su Izraeliu pareiškė norinčios tartis su žydais dėl taikos. Esančios linę net pripažinti Izraeliui teisę egzistuoti, kaip ne riklausomai valstybei. Bet arabai dar stato vieną sąlygą, būtent dar prieš deryboms prasidedant Izraelis turi atitraukti savo karines jėgas iš visų karo metu užimtų teritorijų. Vargiai Izraelis sutiks su tokiais reikalavimais. O kas garantuos, kad atitraukus kariuomenę arabai laikysis savo žodžio?

Žydai jau tvirtai ir aiškiai, ir ne vieną kartą pareiškė visam pasauliui, jog negali būti jokių derybų dėl pasitraukimo iš Jeruzalės užimtosios dalies, o be to dar jie pagilinsią ir tas užimtas sritis, kurios esančios reikalingos Izraelio saugumui užtikrinti.

LIETUVOS KŪRĖJŲ SAVANORIŲ PAMINĖJIMAS SU SV. MIŠIOMIS BUS MOOKOJE LAPKRIČIO 26 D. 15 VAL.

Vatikanas

Šv. Tėvo sveikata po operacijos taisyti labai greitai, Tikimasi, kad šiomis dienomis pradės savo nuolatinį darbą.

RINKIMAI BRAZILIJOS KRASTO LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS TARYBON

Paskutiniame posėdyje lapkričio 5 d. Bendruomenės organizacinis komitetas nutarė Tarybos rinkimus pravesti sekmadienį, gruodžio 10 dieną šiose vietose:

1. Zelinoje Jaunimo Namuose.
2. V. Anastacio Dr. J. Basanavičiaus mokykloje.
3. Mooca, Dr. V. Kudirkos mokykloje.
4. Miesto centre, Pr. Clovis Bevilacqua, 131, antrame aukšte, Jaragua mokyklos kambaryje.

Kitų bairų vietos bus paskelbtos vėliau.

Jie gerai pažįstami Vila Belos, Alpinos ir Zelinos lietuviams ir gerbiama, nes turi ruan Verbenas nr. 35 drabužių ir medžiagų krautuven ir per eilę metų maloniai ir sąžiningai aptarnavo lietuvius.

Prekyba gerai sekėsi, todėl teko praplėsti krautuven. Pamažėle vietoje senojo namuko pastatyta erdvia, aukštos patalpos, kurias gerb. Prel. Ragažinskas, prieš pat savo ligą, dar spėjo patalinti, kaip regim šioje nuotraukoje. Joje matomi mūsų Garbės Leidėjai pp. Juozas Armandas ir Angelina Tatarūnai, jų dukrelė irgi Angelina, pp. F. Baltseviciene ir k. Maloniesiems «Mūsų Lietuvos» rėmėjams geros kleties prekyboje!

«Mūsų Lietuvos» Administracija.

Susirgo Mūsų Prelatas

Spreskite Patys

Spalio 29 gerb. prelatas P. Ragažinskas nuvyko su savo krepšininiais į vienas varžybas ir tenai bežiūrėdamas pajuto stiprius širdies skausmus. Pasijuto gana blogai. Čia pat suteikta pirmoji pagalba. Tada atvežtas į S. Paulj. Po poros dienų tyrinėjimų, gydytojais paguldė Prelatą Sta. Catarina ligoninėn (240 kambarys) ir įsakė išsėtis bei gydytis mažiausiai mėnesį laiko.

Teško patirti, kad gerb. Prelatas labai nenorėjo gulti ton ligoninėn, kadangi neturi pinigų užsimokėti. Tik draugų spiriamas ir jiems pažadėjus pasirūpinti, kad jo gydymasis

būsiąs apmokėtas, nusileido.

Ne vienas gali stebėtis kad gerb. Prelatas neturi santauptų. Bet nepamiština, kad jis yra labai dosnus. Ir ML trūkumus per eilę metų iš savo kuklų pajamų padengdavo, ir pagaliau, už prelatą Miliaus ką kas mėnesį reikia sumokėti arti 400 tūkstančių kruzeirų, kurių visų žmonės nesudeda. Vis jis pridėjo iš savo pajamų. Kai dabar pačiam teks mokėti už save irgi šimtais tūkstančių — neturi. Būkime geri, ir atekime pagalbą apmokėti jo gydymąsi. Aukos galima įteikti ar pačiam Prelatui, jį aplankant, ar bet kuriam iš tėvų jėzuitų. Visų per tėvus jėzuitus aukojusių tam reikalui pavadės bus paskelbtos «M. L.».

Kai T. Leonas Zarenba rašė savo pastabas dėl inž. A. Mošinskio «Naujienose» atspaudintų straipsnių, nebuvo čia gautas dar vienas numeris to dienraščio. Dabar atėjusi si je iškarpoje, (Naujienos, 11 rugsėjo, 1967 m.) skaitome:

«Priėjo prie to (Kidykas, Red.), kad pranciškiečių vienuolyno vyresnioji uždraudė skaityti «Mūsų Lietuvą» vienuolėms. Koks paradoksas Jėzuitų leidžiamas laikraštis draudžiamas skaityti katalikų vienuolyne! Pone redaktorai, pabrėžkit ir aiškiai parašykit, kad šių žinių autorius yra praktikuojantis katalikas, jo vaikai ateitininkai. Kad čia ne kokia nors priešreliginė propaganda, bet teisybė».

Pasiteiravome seserų pranciškiečių vyresniųjų ir lietuvačių seselių, ar ir kada buvo uždrausta jų vienuolėms skaityti «Mūsų Lietuvą». Atsakymas buvo «Niekomet nebuvo uždrausta. Perskaitome nuo pradžios iki galo».

Kas nori pasitikrinti, gali paskambinti seserims pranciškiečiams šiuo numeriu 63-2003.

Skubus Reikalas

Kauno vyskupijos tribuno las prašo skubiai atsųsti žinių, ar tebėra gyvas, ar jau miręs p. JUOZAS SKARELIS, Jei yra miręs, žmona Lietuvoje galėtų istekėti.

Juozas Skarelis, sūnus Igno, gimęs 1894 m., išvyko Brazilijon darbams. Nuo 1938 metų susirašinėjimas su juo nutrūko. Tuo metu jis gyveno ruan Mauá, 207, S. Paulo. Pasakui kažkas žinojėsi jį gyvenant Vila Beloje, bet tikrų žinių nėra.

Jei kas žinote, kur jis dabar

randasi, ar gal yra miręs, malonėkite pranešti ar Zelinos klebonijai, ar tėvams jėzuitams, ruan Lituania, 67, telefonas 92-2268. Iš anksto tariame ačiū!

Rusijos Laimėjimai

Petras Pakalnis

Atvykęs į JAV lygiai prieš 10 metų, Nikita Kruščiovas taip pareiškė per televiziją: «Aš galiu pranašauti, kad jūsų vaikų vaikai gyvens socialistiškoje santvarkoje. Prašau to nesibijoti. Jūsų anūkai nepasupras, kaip jų seneliai nepajėgė suprasti pažangios socialistų bendruomenės prigimties».

Jei Kruščiovas kalbėtų šian dieną, kažin ar jis drįstų taip pranašauti. Bet prieš dešimt metų, kai Sputnikas nustebino pasaulį, gal ne vienam komunistui atrodė, kad marksizmo banga užlies net ir JAV.

Kadangi Kruščiovas pranašavo šviesią ateitį komunizmui Amerikoje, pasižiūrėkime kaip išsipildė jo pranašystė.

Sutirpo Amerikoje

JAV komunistų partija įsisteigė 1919 metais. Pradžioje suskilusi, paskui vieninga, ji augo ir augo, kol 1944 m. pri skaitė 80.000 narių. Vėliau ji pradėjo smukti. Apie 1951 m. ji turėjo tik pusę tiek narių, o Kruščiovui viešint Amerikoje, ji sumažėjo dar per pusę. Šiandien ji turi, berods, apie 8.000 narių, taigi, 10 kartų mažiau negu 1944 m.

Nesunku suprasti, kodėl taip įvyko. Kas seka JAV spaudą, tas randa daug žinių apie Rusiją. Neseniai Svetlana pasakė, kad New York Times duoda daugiau informacijų apie Rusiją negu komunistų Pravda. Nerūksta žinių iš komunistų pasaulio ir kituose laikraščiuose. Taip pat Time rašė, kad visoje Rusijoje yra maždaug 1 milijonas automobilių. Tuo tarpu JAV turi net 78 milijonus. Pagal tą patį žurn. Maskv. yra 8 gazl. stotys, o Leningrade 3. Ką turi galvoti amerikietis apie komunizmo «pažangumą», jei jis patikimoje spaudoje skaito tuos skaičius? Kiekviename mažame JAV miestelyje yra

daugiau gazolino stočių, negu Leningrade.

Amerikiečiai dejuoja, jei kasmet gali parduoti tik 8 milijonus naujų automobilių, o rusai džiaugiasi, jei jie pagamina tik 40-tą to skaičiaus dalį. Dabar Italijos ir Prancūzijos kapitalistai stato Rusijoje 2 automobilių įmones, kurios už keletos metų žada pagaminti 1 milijoną lengvų mašinų. Jei tie skaičiai galvojančiam žmogui ši tą sako, neįtikinsi jokio amerikiečio, kad komunistų gyvenimo sistema yra geresnė už JAV.

Erdvėse

Bet tuo palyginamai nesibaigia. Jei skaitai apie Rusijos ir JAV laimėjimus erdvėje, ir čia matai nemažą skirtumą. Iki šiol Rusija pajėgė paleisti į erdvę 12 astronautų, o JAV 26. Amerikos astronautai išbuvo erdvėse 1994 valandas, o Rusijos tik 533. Iš viso Rusija laimėjo erdvėse 15 pirmą vietų, o JAV 19.

Plienais

Jeį neseniai Mykojanas pasigyrė, kad Rusija pagamina kasmet 102 milijonus tonų plieno, tai reikia pridėti, kad JAV pagamina 5 kartus daugiau. O kai tas pats Mykojanas, ap lankęs JAV 1936 m. ir pamatęs, kad JAV gamina tūkstančius šaldytuvų, pasiūlė Politbiuro nariams gaminti Rusijoje šaldytuvus, kuriems Kremliaus valdovams atrodė, kad jis yra girtas. Taip jis pats prisipažino. «Kam reikia šaldytuvų, jie klausė save, tokiam šaltame klimate?». Dabar ir Rusija gamina šaldytuvus. Skirtumas yra tik tas, kad Amerikoje galima gauti kiek nori ir kokių nori šaldytuvų tą pačią dieną, o Rusijoje tik už poros metų.

Ideologija

Jeį Rusija nedaro įspūdžio

savo technika, tuo mažiau savo ideologija. Svetlana tvirtina, kad Rusijoje užauga nauja karta, kuri nesidomi komunistų ideologija ir nenori aktyviai dalyvauti partijos darbe. Pagal ją Rusijos intelektualai labai domisi JAV gyvenimu, o liaudis skaito komunistų spaudą, mažai jai tikėdama. Tą jos nuomonę patvirtina faktai. JAV ir Rusijos susitarimu amerikiečiai leidžia Maskvoje savo laikraštį rusų kalba, o rusai Amerikoje anglų kalba. Rusai išperka JAV laikraščio apie 120.000 kopijų, o amerikiečiai tik 10.000 rusų leidžiamo laikraščio.

Zemės ūkis

Nereikia lyginti JAV ir Rusijos žemės ūkio, nes visiems yra žinomas faktas, kad vienas Rusijos ūkie darbininkas pagamina maisto 7 žmonėms, o amerikietis ūkininkas trisdešimčiai. Taip pat žinomas faktas, kad Rusija dažnai importuoja kviečių iš Kanados ir JAV.

Prieš porą metų JAV valdžia siuntė keliasdešimt mokytojų į Rusiją, Japoniją ir pan. studijuoti mokyklų sistemų. Parvažiavęs namo, Wilmette I mokytojų seminarijos direktorius prisipažino te-

vams gerai susipažinęs su Rusija. Paklaustas kokių būdu, jis taip atsakė: «Mačiau Maskvoje moteris pjaunančias žolę ne mašinomis, bet žirkėmis. Man to užteko». Kasmet Rusiją aplanko apie 20.000 JAV turistų ir kiekvienas parsižveža namo panašią istoriją. O ko patys negalėjo pamatyti ar įsivaizduoti, tą jiems daliai atidengė Svetlanos knyga. Sekant JAV spaudą, negalima rasti jokio įrodymo, kad komunizmas čia augtų. Šiame «kapitalistų» krašte komunizmui nėra jokių sąlygų.

Pietu Amerika

Neblogą komunizmui dirvą sudaro Pietų Amerika. Nelygus turto padalinimas, didelis bedarbių ir mažažemių skaičius, analfabetizmas, valdžių nepastovumas, žemės ūkio stagnacija sudaro gerą atmosferą komunistų agitatoriams, kurie, remiami Castro ar Rusijos, judina minias ir kai kur perėjo į ginkluotą pasipriešinimą. Tačiau po Kubos krizės 1963 metų pabaigoje Castro žvaigždė pradėjo blėsti, o jo teroras ir ekonominis susmukimas ne vienam parodė, prie ko veda komunizmas. Dabar ginkluotų revoliucionierių skaičius visoje

P. Amerikoje svyruoja tarp 1.000 ir 4.000, o su tokiu skaičiumi nesunku apsidirbti. Antra vertus, Čilės prezidentas Frei, Peru Belaunde, Venecuelos Leoni ir Meksikos Diaz Ordaz yra rimti valstybės vyrai, pasišovę įgyvendinti socialinį teisingumą ir pakelti plačių masių gerovę. Didelis gyventojų prieauglis lėtina ekonominę pažangą. Pauliaus VI enciklika apie Tautų Pažangą rado P. Amerikoje labai gerą atgarsį ir beveik visi P. Amerikos prezidentai po piežiui už ją nuoširdžiai padėkojo. Paaiškinta plačioms masėms, ji sudarys gerą darbo programą ir atsilieps į partijų ateitį bei į parlamentų sąstatus. Kai ši pavasarį P. Amerikos prezidentai susirinko į Puata del Este konferenciją, vienas iš jų prastarė jaučias Pauliaus VI dvasią ir jo artumą.

Vakaru Europa

Iš paskutinių rinkimų davinų galima spręsti, kad komunizmas pergyvena krizę Europoje. Kadai stipri komunistų partija Italijoje pradėjo socialistų draugystę ir suskilo į Rusijos ir Kinijos bičiulių sroves. Ispanijos komunistai pradėjo glaudis prie katalikų ir bendromis jėgomis kovoja už socialinį teisingumą. Prieš 30 metų jie degino dažnyčias ir žudė kunigus, o dabar suprato, kad tik su Bažnyčios pagalba galima pagerinti darbininkų padėtį. Olandijos ir Belgijos komunistai niekuomet nebuvo stiprūs, o Prancūzijos kairieji per paskutiniuosius savivaldybių rinkimus šiek tiek laimėjo tik todėl, kad dešinieji buvo tingūs ir nėjo balsuoti. Maršalo planas ir Ekonominė Europos Bendruomenė užkirta kelią komunistams Vakarų Europos Bendruomenė užkirta kelią komunistams Vakarų Europoje, ir Maskvos valdovai rūpinasi ne marksizmo eksportu į Vakarus, bet satelitų išlaikymu po sparnais

(us daugiau)

ALEKSAS KALINAUSKAS

Advokatas

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus, kaip įvairių bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskritis dokumentų autaisymas, nuomininkų išmetimas ir kiti darbai

Rezidencija:

R. Joaquim Piza, 204
Tel. 31-2548

Raštinė:

15 de Novembro, 244
4.º - Sala 19 - Tel. 37-0324
no 14,00 iki 18,00 val.

JAKUTIS & LAPIENIS LTDA.

RUA COSTA BARROS, 352

TEL. 63-3285 — VILA ALPINA

Turi įvairiausių statybos medžiagų, geležinių daiktų, indų bei darbo įrankių.

Lietuviai pirkim pas lietuvius!

Pijaus XII Bendradarbis

BR. KRISTANAVIČIUS

(tąsa)

Trumpai jam atsakiau, kad enciklika turi vieną spragą, būtent joje nenumatyta atvejis, kur vietinių gyventojų yra daug, o tautiečių maža. Ar gali, pavyzdžiui, vokiečių kunigas pašvesti visą savo laiką keliems šimtams tautiečių ir apleisti kelis tūkstančius ne vokiečių? Tas atvejis galioja dažniausiai vienuoliams, vadovaujantiems parapijoms. Pav. Montevideo lietuvių koloaija turi 3 kunigus, o tautiečių, lankančių bažnyčią, yra palyginant nedaug. Tokių dalykų pasitaiko ir JAV lietuvių kolonijose. Būtų labai neteisingas priekaištas kunigams kad jie «nutautina» parapiją, kai de facto ne

kunigai, bet pasauliečiai ją nutautina savo nerangumu, nesusipratimu, susiskaldymu ir pan. Tėvas Leiberis tą padėti gerai suprato ir prižadėjo informuoti prel. Rossi, kuriam Romoje pavesta rūpintis emigrantų pastoracija.

Niekuomet nekalbėjau su Tėvu Leiberiu apie nepriklausomos Lietuvos laikotarpį. Kokie nesusipratimai buvo tarp mūsų vyriausybės ir Vatikano, tą išstirs istorikai. Būdamas nuncijaus Pacelli sekretorium ir referentu Berlyne, o paskui Pijaus XII patarėju, Tėvas Leiberis gal nusiėšė ne vieną paslaptį, grabą, nes vėliau sužinojau, kad nemaža informacijų apie Lietuvą eidavo per Berlyno nun-

cijatūrą. Be to, mano žiniomis, Tėvas Leiberis niekuomet neišdavė jam patikėtos paslapties ir vengdavo apie tokius dalykus kalbėti net tada, kada kiti buvo atviresni. Kam statyti gerą žmogų į ne malonią padėtį vien tik dėl žingeidumo?

Per antrąjį pasaulinį karą kažkoks JAV pulkininkas, siūnčiamas prezidento, nuvyko į Maskvą ir, grįždamas namo, užsuko į Vatikaną. Kažkas man pašnibždėjo į ausį, kad Stalinas noris pagerinti santykius su Vatikanu. Nubėgau pas Tėvą Leiberį ir jo malda vau: «Dėl Dievo meilės, netikėkite tam sukčiui. Tegul jis įrodo faktais, kad tikrai nori geresnių santykių su Bažnyčia». Tų tikrai džiuginančių faktų nėra nei šiandien.

Sklindant gandams, kad Pijus XII ruošiasi skirti naujus kardinolus, užėjau pas Tėvą

Leiberį ir paprašiau, kad į kardinolų tarpą būtų įjungtas ir Zagrebo arkivyskupas Stepinas, sėdintis kalėjime. Tėvui Leiberiui tas pasiūlymas buvo staigmena. Bet kai priminiau, kad Pijus IX pakėlė arkivyskupą Ledochovskį į kardinolus, nors ir jis sėdėjo kalėjime, tuokart jis pažadėjo tą pasiūlymą perduoti popiežiui. Vėliau labai nudžiugau sužinojęs, kad ark. Stepinas tapo kardinolu. Lietuvių prašymas turėti savo vyskupą JAV hierarchijoje taip pat turėjo gerą atgarsį Vatikane. Tas prašymas buvo įteiktas taip pat per Tėvą Leiberį.

Gražiausią valandą praleidau su Tėvu Leiberiu 1944 m. per Kalėdas. Tuo metu sąjungininkai jau buvo Romoje ir Pijus XII ruošėsi atlaikyti Bernelių mišias visų tautų atovams. Per tas mišias po vieną kalėdinę giesmę turėjo

giedoti italai, vokiečiai, anglai, prancūzai, amerikiečiai, lenkai, vengrai ir pan. Suradau kažkur seną radio aparatą ir pakviečiau Tėvą Leiberį. Giesmės buvo tokios žavios ir įspūdingos, kad jos sujaudino mane iki ašarų. Mačiau, kad ir jis pergyveną tą pačią nuotaiką. Jis, žinoma, pažino geriau už mane visokių politinių intrygų ir kovų užkulius, jų šaknis, apimtį ir eigą ir geriau suprato to momento reikšmę. Bet ir aš, rodydamas šv. Petro baziliką vokiečių kareiviams, stabtelėdavau pabaigoje prie didžiojo altoriaus ir sakydavau vokiečiams kad jų imperija tada buvo galinčiausia, kada jų imperatorius, apsilikęs dijakono rūbais, tarnaudavo popiežiui, laikiniam šv. Mišias.

(B. D.)

LIETUVA

«NOSSA LITUANIA»
RUA LITUANIA, 67
SÃO PAULO, 13 S.P.
TELEF. 92-2263

LIETUVIŠKOS MINTIES SAVAITRAŠTIS

DIREKTOR RESPONSAVEL DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO

REDATOR: JONAS KIDYKAS

PRENUMERATOS KAINA METAMS: N Cr. \$ 7,00 visoje P. Amerikoje. GARBĖS PRENUMERATA N Cr. \$ 25,00. GARBĖS Atskiro numer. išleidimas N Cr. \$ 50,00 Paskiro Nr. Kaina Cr. \$ 15 SKELBIMAI: pirmame puslapyje N Cr. \$ 10,00 paskutiniajame N Cr. \$ 5,00. viduriniuose puslapiuose N Cr. 2,50 Ilgalaikiams skelbimams daroma nuolaida

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisy savo aužiūra. Nenaudoti straipsniai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos nuomonę. Už skelbimų turinį ir kalbą redakcija neatsako.

Ko negalima norėti?

Tiktai tuose laisvosios demokratijos kraštuose, kur valstybės įstatymai reikalauja, kad visi pilnamečiai piliečiai balsuotų ir kur nebalsuojančius baudžia, visi ar beveik visi balsuoja. O kur rinkimai yra visai laisvi, tai ir savo prezidentą ir parlamentą renkant daug piliečių nebalsuoja. Dėl tokio žmonių apsilėidimo neretai nukeičia krašto reikalai.

Besirengiant Brazilijos Krašto Lietuvių Bendruomenės Tarybos rinkimams nėra jokio pagrindo tikėtis ir norėti, kad nors pusė lietuvių susiregistruotų ir balsuotų. Tokioje S. Amerikoje, kur didžiojamasi, jog lietuvių esą net iki milijono, Tarybos rinkimuose šiemet balsavo tik truputiuką virš 9000. Ir tai džiaugėsi laikraščiai, kad balsuotojų skaičius užaugęs. Kitais metais balsuodavę dar mažiau.

Taip bus ir Brazilijoje — S. Paulyje. Yra nerangių registruotis. Yra sunkiai pavaldančių ar visai plunksnos nevaldančių. Kaip jie užpildys išdalintus registracijos lapus? Yra tokių, kurie nebenori nieko bendra turėti su lietuvišiais ir organizacijomis. Tie irgi atpuls. Balsuos tik tie gyvieji lietuviai, kurie nuoširdžiai rūpinasi lietuviška gyvybe ir jos reikalais. Tokių nuošimtis nėra didelis.

Visa tai atsimenant ar nereiktų daryti du dalyku: Vienas, tai paskelbti, jog į Bendruomenę įsirašyti ir balsuoti bus galima pačią rinkimų dieną, atėjus į balsavimo vietą. Kad ten bus sekretorius kurs norinčius užregistruos. Ir tuo vienu atėjimu galės ir pabalsuoti ir įsiregistruoti.

Antra: Ar verta sudaryti Tarybos kandidatų vieną ar du sąrašus? Ar negeriau būtų palikti laisvę kiekvienam lietuvių gausiau apgyventam rajonui, arba «bairrui», išsirinkti vieną ar du atstovus iš savo čia pat pažįstamų žmonių, kurie galės geriausiai atstovauti tos apylinkės reikalus Taryboje? Svarbu tik, kad išrinktieji asmenys sutiktų dalyvauti Tarybos posėdžiuose kartą ar du per metus. Ar taip renkant Tarybos narius neatsirastų daugiau žmonių, suinteresuotų balsavimais? Suinteresuotų, kad jų apylinkė būtų garbingai atstovaujama Taryboje ir galėtų turėti svarbios įtakos į svarstomus lietuviškus reikalus? Atrodo verta apie tai pagalvoti.

Menas Tylėti

Pagyvenusį Amerikoje apie 4 mėnesius, Stalino dukte Svetlana vėl pasirodė žurnalistams ir atsakė į daugybę klausimų. To ilgo pokalbio branduolys buvo laisvė.

Svetlana kalbėjo: «Amerikos gyvenimo principai yra visiškai skirtingi negu Rusijoje. Aš manau, kad pagrindiniai dėsniai, kaip ekonomijos, kalbos ir politinių pažiūrų laisvė, yra tikrai dideli principai ir kad jie veda žmones pažangos keliu. Aš tikiu, kad yra geriau turėti daugiau galimybes pareikšti savo priešingą nuomonę, negu jokios galimybės. Kur nėra tos galimybės, ten viešpatauja mirties tyla».

Mirties tyla

Apie tą mirties tylą liudija

taip pat ir kitas žymus rusas, garsusis rašytojas Jlyja Ehrenburg, neseniai miręs Maskvoje. Stalino laikais jis pergyveno žiauriuosius inteligentų ir karininkų «valymus» ir pats tik per plauką buvo apilentas. Per tuos «valymus», tarp kitko, žuvo 3 lietuvių kilmės generelai: Putna, Uborevičius ir Alksnis. Po Stalino mirties Jlyja Ehrenburg gyvenęs pagal seną bairlių principą: «Gyvas bairlys yra geresnėje padėtyje negu miręs didvyris». «Aš gyvenau», sako jis, «sukandęs dantis ir išmokau patį sunkiausią meną, būtent tylėti».

Svetlana to «meno» nepripažino ir todėl turėjo bėgti iš Rusijos, Komunistai, žinoma, ją šmeižia sakdami, kad jai pakvipo milijonai, prabanga

ir garbė. Bet kas jau skaitė bent pirmuosius jos leidžiamos knygos skyrius, tas susidarė kitą nuomonę. Štai keletas jos paminėtų faktų.

Nusizudė, nuzudė

Kai Svetlana buvo 6 metų amžiaus, nesugyvendama su Stalinu, nusizudė jos motina. Vėliau bandė nusizudyti jos brolis Povilas, o kitas brolis tapo girtuokliu. Po motinos mirties pradėjo dingti Svetlanos dėdės ir tetos. Ji pati aprašo juos gana išsamiai ir kaip jie vienas po kito atsidadurė kalėjime, iš kurio nebegrižo. Juos iskušdavo slapstosios policijos vadas Lavrenti Beria, o Stalinas leisdavo juos likviduoti. Net pats Stalino uošvis nedrįso jų užvarti ir mirė iš susikrimitimo. Gai Svetlana nežinojo apie Ukrainos ūkininkų skerdines, apie inteligentų ir kariuomenės valymus ir apie Sibiro tremtinius. Bet ji pastebėjo, kokią šetoniską įtaką į jos tėvų turėjo Beria, nepralenkiamas teroro meistris ir artimas Stalino bendradarbis.

Nepasidžiaugė

«Mano tėvas», sakė Svetlana žurnalistams, «buvo įveltas į didelius sąjūdžius ir į didelės politines kovas, kurios jam suteikė didelę galia. Gal būtų toji piktą galia nugalėjo mūsų šeimoje žėrį. Bet aš tikiu, kad tėvas, nuruogęs kitus, nebuvo laimingas. Ypač paskutiniaisiais gyvenimo metais jis nesidžiaugė savo galia, savo pozicija ir savo garbe. Priešingai, jis atrodė visų savo sukurtų dalykų auka. Palengva jis pradėjo žlugdyti save. Paskutinėmis gyvenimo dienomis jis buvo visiškai vienišas, nelaimingas, visais nusivylęs, nepasitikęs, įtaringas ir sergęs persekiojimo manija».

Tie keli sakiniai atpasakoją vaizdžiai ir Stalino, ir jo dukters nuotaiką. Taip pat ir Rusijos. O kas norės tokioje atmosferoje gyventi?

Kokie pasikeitimai?

Po Stalino mirties, žinoma, daug kas pasikeitė. Dar daugiau paikėitė, kai Kruščiovas ir draugai sušaudė Berią, pasmerkė Stalną ir išmetė jo kaulus iš Lenino mauzolėjaus. Tačiau Rusijoje pasiliktoji pati Stalino konstitucija, tie patys principai, toji pati sistema ir toji pati ideologija, kuri paneigia kitaip galvojančio laisvę. Už ką sėdėjo ir sėdi apie 20 Rusijos rašytojų kalėjime, jeigu ne už laisvę? Kodėl pabėgo iš Rytų Vokietijos apie 1.500.000 vokiečių, jeigu ne siekdami ekonominės, politinės, kultūrinės ir sąžinės laisvės? Svetlana nėra pirmoji ir paskutinioji pabėgėlė. Norėdama pasireikšti tuo, kas iš tiesų yra, ji negalėjo kitaip pasielgti.

Laisvė, laisvė!

Teologai sako, kad žmogus

Kur dingo laisvieji Brazilijos lietuviai?

Lapkričio 1 dieną dienraštis «O Estado de S. Paulo» višą 21 puslapį paskyrė manifestui prieš komunizmą. Manifestą organizavo ir paruošė «Sociedade Brasileira de Defesa da Tradição, Família e Propriedade ao País», kurią sudaro daugiausiai katalikiškoji Brazilijos studentija.

Manifestas labai gerai parasytas, tarp kitko išskaičiavo keliolika tautų, kurioms komunizmas išlėšė laisvę, jų tarpe paminėta ir Lietuva. Už tai turime būti jiems dėkingi.

Manifestą pasirašyti organizatoriai pakvietė visų pavergtųjų kraštų, laisvoje Brazilijoje pilna laisve besinaudojančių tautybių atstovus. Parąšuose skaitome: «Bulgaros, Činėses, Croatas, Eslovacos, Estonianos, Hungaros, Letos, Macedonios, Poloneses, Rome nos, Servios, Ucranianos, ir prie kiekvienos tautybės parašyta: «Livres no Brasil». Ar patikėsite, jog tame sąrašė nėra «LITUANOS LIVRES NO BRASHL»? O tikrai žinoma, kad ir lietuviai buvo prašomi pasirašyti taip, kaip ir visos kitos tautybės. Lietuvius pasitarime atstovavęs ar atstovavę asmenys NESUTIKO TAIP pasirašyti kaip kiti. Pa-

yra panašus į Dievą savo protu ir laisva valia. «Suver kime žmogų savo panašumu sakė Dievas tvėrimo pabaigoje. Laisvė tad nėra kokia nors šalutinė ar nereikšminga žmogaus prigimties ypatybė, bet esminis jos elementas. Ko siekė patys komunistai, maištaudami prieš carą, jei ne laisvės? Ko siekė mūsų savaoriai, kareiviai ir šauliai, kovodami prieš komunistus, jei ne laisvės ir nepriklausomybės? Pakeisti caro priespaudą komunistų smurtu nėra moralinė pažanga ir nereikia stebėtis, kad ir prieš dabartinius Kremliaus valdovus pradeda maištauti rusų inteligentai. «Kai komunistai pastebi», sakė Svetlana, «kad 50 metų propagandos darbas buvo veltui ir žmonės susidaro savo nuomonę, tuokart jie pyksta. Jie neleido man, gimusiai ir augusiai Rusijoje bei studijavusiai Marksizmą, susidaryti savo nuomonės, Aš esu absoliučiai tikra, kad, pabėgdama į Ameriką, pasirinkau tikrai gerą kelią. Niekuo met savo gyvenime nebuvau taip tikra, kaip dabar, kad pasielgiau teisingai». Susipažinęs su Svetlanos knyga, kiek vienas jai iš širdies pritaras ir padėkos Apvaizdai, kad ne reikią įgyventi už geležinės uždangos, kur ir dabar aukštai vertinamas menas tylėti. To meną išmoko net iškalbingasis Kruščiovas».

Petras Pakalnis

sakė, jog pasirašysiančios dvi organizacijos, Jas ir matome dienraštyje pasirašiusias: Kas jos? Pirmoje vietoje «Aliança Lituana Brasileira de S. Paulo», antroje «Comunidade Católica São José dos Lituanos em São Paulo».

Tai pamačius kyla keletas klausimų. Kodėl lietuvių atstovai nedrįso pasirašyti, kaip visos kitos tautybės «Lituanos Livres no Brasil»? Ar lietuviai Brazilijoje ne laisvi? Ar tik «Aliança» ir «Comunidade» tėra laisvos? Ar tik Aliança ir Comunidade Católica tėra prieškomunistinės organizacijos, o kiti visos Brazilijos lietuviai yra komunistų pakalikai? Kodėl tuo parašu išskirti Rio de Janeiro, Porto Alegre ir kitų vietovių lietuviai? Ar «Aliança» vadovybė nėra žinoma, kad S. Paulyje yra gana daug lietuvių, kurie jokiū būdu nesutiktų, kad Aliança pasirašinėtų jų vardus? Ir kad tie lietuviai nėra komunistai, nei komunistų garbintojai?

Toliau, pabrėžiant «Comunidade CATOLICA S. José dos Lituanos em S. Paulo», ar ne ignoruojami ir neišskiriami kitų miestų katalikai lietuviai? Ar nepamiršta, jog yra gerų lietuvių ir evangelikų, ir liuteronų, ir kitokių? Ar nepamiršta, jog yra lietuvių nepriklausančių jokiai religinei bendruomenei? O pagaliau, ar visi lietuviai katalikai priklausau tai «Comunidade Católica S. José»? Ar nėra lietuvių katalikų priklausančių kitoms parapijoms, ir tai ne mažai? Kai visos kitos tautybės aiškiai pasirašė visoje Brazilijoje gyvenančių savo brolių vardu, o ne kurios nors organizacijos, kodėl mūsų taip nepadarėta? O juk buvo labai prašoma taip padaryti. Telefonu buvo net pažadėta taip pasirašyti? Kodėl pažadėjimas netesėtas? Ar šitoks keleto lietuvių, ar net dviejų organizacijų elgesys prisideda prie lietuvių vienybės Brazilijoje? Ko siekta tokiais parašais laimėti?

Principinė ateizmo priešybė reiškia nepalaujamą kovą. Ir kadangi čia kovojama dėl paties Absoliuto, tai yra neilygstama kova. Kovoje dėl Dievo neįmanoma likti neutraliu. Ateizmas yra principiškai nesutaikomas? Tačiau dėl to netenka nesutaikomais priešais tapti tikintiesiems ir netikintiesiems. Žmonių broliškumo nepaneigia nei skirtingas tikėjimas, nei pats netikėjimas. Priešais žmones padaro ne minties kovas, o tik šios kovos iškreipimas priemonėmis, nesutaikomomis su kovos už tiesą prigimtimi?

J. Girnius

(iš «Žmogus be Dievo»)

MŪSU JĖGOS, MŪSU ŽINIOS, LAISVAI LIETUVAI TĖVYNEI

VAIKINAMS

KARTAGINA pastuntė į Romą pasiuntinius prašyti taikos. Jų vadu buvo išrinktas Regulus, belaisvis romėnas, kuris išeidamas turėjo prisiekti, kad grįš nelaisvėn, nors derybos ir nepasisektų. Gali įsivaizduoti, ką jis jautė, pamatęs savo mylimą Romą. Ir galėtų likti namie, jei tik kovojantieji susitaikintų.

O žinai, ką jis darė?

Jis uoliausiai visus įtikinėjo nesitaikinti ir toliau kariauti. O kai senatas patarė jam likti tėvynėje, nes prievarta išgautoji priesaika nesaistanti, jie atsakė: «Už kokią kainą norite, kad likčiau be garbės? Gerai žinau, kad sugrišus manęs laukia baisi mirtis. Bet kaip visa tai meka, palyginus su negarbingo darbo gėda! Geriau būti kartagiečių belaisviu, negu sutėsti romėnišką savo būdą. Aš prisiekiau grįžti ir savo pareigą atliksiu. Visa kita palikite dievams! Jis grįžo į Kartaginą ir po baisiausių kančių buvo nužudytas.

Tai buvo romėniškas būdas.

O koks turi būti krikščioniškas būdas? Ir lietuviškas?

Juk negalima reikalauti, kad visi žmonės būtų turtingi arba mokytai. Negalima taip pat norėti, kad visų būtų garsūs. Bet vieno galima iš visų reikalauti: KAD BŪTŲ TVIRTO BŪDO.

Tolimas šalis pasiekti ne daugeliui pasiseka. Bet pasiekti sielos karaliją, tą turtingiausią šalį, yra toks šventas, toks kilus uždavinys, jog jis laukia kiekvieno žmogaus — be išimties. Kiekvieno žmogaus! O kaip daugelis to nepadarė! Bet tu, vyruti, padarysi! Ar netiesa? Padarysi!

Ne loterijos bilietas

Būdas nėra loterijos bilietas, kuriuo galėtum išlošti ir be savo pastangų. Būdas nėra ne garbingas sentėvių vardas, gaunamas gemant, visai mums neprisidėjus. Būdas yra auklėjimosi pasėka, pasėka sunkių grumtynių ir sielos kovų. Šitas kovas turi kiekvienas kovoti pats vienas.

Kiek visa tai turi vertės, dabar galbūt dar negali, kaip reikia suprasti. Bet kai nukris nuo tavo sielos uždangos, prieš kurias tiek kovojai, ir

dvasia pakils į jai priderančią aukštumą, tada sušuksi iš džiaugsmo, kaip kadaise Haydnas, girdėdamas savo «Sukūrimą»: «Mano Dieve, argi aš tai būčiau sukūręs?»

Zmogaus vertė

Anot šv. Augustino, «žmogaus vertę parodo jo valia». Ir dabar vis labiau imama su prasti, kad šiandieninė mokykla yra vienašališka, kad ji lavina tik protą, o beveik visiškai užmiršta auklėti valią. Čia ir yra to liūdno fakto priežastis, kad net ir suaugusių tarpe daugu yra mokytų galvų, negu tvirtų asmenybių. O vis dėlto valstybės apsauga yra ne mokslas, bet moralė, ne turtai, bet garbė, ne bailumas, bet charakteris.

Valios stoka šiandien lyg koks baisus maras žudo žmoniją. Becharakterystė laikoma išmintingesniu daiktu, negu tvirtos pažūros, principų neigimas vadinamas realia politika. Šiandien nepaprastas jau trumas laikomas savęs priežiūra; sunkaus darbo nemėgimas pateisimas jo negalimumu, nes dauguma dabar žiūri tik patogumų ir linksmybių. Todėl jaunuoliui, kurs tebeturi dar nesugadintą sielą, reikia stengtis išstbulinti savo charakterį.

Per akis

Lengvamanių visur knibždėte knibžda. Kaip atrodo tokie lengvamaniai, be charakterio jaunuoliai? Jie nesidomi jokiomis dvasios problemomis. Vieni nintėlis jų rūpestis yra, kaip prigau i mokytoją, kaip išrūkti iš mokyklos ir kitoki niekai. Ir tokių labai daug.

O kaip maža yra tvirto būdo jaunuolių! Svarbu suprasti, kad mažumą vis dėlto sudaro patys išmintingieji. Ane atrodo linksmesni, nerūpestingi — šitie, priešingai, — sunkiai grumiasi būdo lavinimo kelyje. Ir visgi noriu tau įkalbėti prisidėti prie šių pastarųjų, nes tik jų vienu gyvenimas yra vertas tikrojo gyvenimo vardo. «Valia padaro žmogų ir kilnų ir nedorėlį» — sako Šileris. O vengrų filosofas baronas Von Eotvos pridėda: «Žmogaus vertė pareina ne nuo proto pajėgumo, bet nuo valios. Ir kam tas trūksta, tą didelės dvasios

Kovos Dvasia

AŠ MISLIU, kad jaunas žmogus, turi būti pilnas kovos dvasios, taip sakant t kras peštukas. Ir tą mano mislį puikiausiai patvirtino S. Amerikos liet. dienraščio «Draugo» rašytojas, kažkoks P.J., skyriuje «Spygliai ir Dygliai». Štai kokia sveika jo išmintis ir praktiški patarimai, ypač jaunimui:

«Nemaža kalbama apie kovos dvasią ir ryžtą. Ką čia

Tokia pas mus politika,
Kad vis jieskom kramtyt ką.
Mes gražiai kramtom asmenis
Ir traukiame juos per asmenis.

Žodžiu, ne kokio ten atleidumo reikia, bet kovos dvasios, kad, jei žmogus ko ar ir nepasakė, jau reikia jį kaltinti, nes juk visiems aišku, kad puolant lengviau laimėti. Na, o jei kas iš viso nenori kariauti, taip sa. ant, yra be kovos dvasios, tam tą kovos

ir sakyti, kaip tie dalykai reikalingi. Žmogus visada pilnas kovos dvasios ne prieš kokį ten bolševiką, iš kurio sunku ko gero ir tikėtis, bet prieš savo artimą, su kuriuo, taip sakant, susitinki net ligi užlipimo ant auospaudų. Tai gi, sakė kas, ar nesakė, minėjo ar neminėjo, bet reikia būti pasirengus kovai. Apie tai B. Pavabalys sako:

Tokia pas mus politika,
Kad vis jieskom kramtyt ką.
Mes gražiai kramtom asmenis
Ir traukiame juos per asmenis.

dvasią reikia kokiu nors būdu įkvėpti. O galimumų yra visokių. Sakyk, rašyk, ar kad jis per daug dirba ir baigia visą kolo iją nuo kojų auvaryti, arba kad per mažai dirba. Apie tokius kautynius A. Gustaitis šitaip deklamuoja:

Visur buvojau, visur kovojau.
Visokiuos mūšiuos buvau parkritęs,
Kai prisikėlęs vėl ūliavoju,
Bučiavo ponios ir jų dukrytės.

Mirties pavojų sau roviau plaukus,
Glaudžiau paukštelį audroj sulytą,
O vėl pasauliui taikos sulaukus,
Nešiaus į barą bažnyčios plygą.

Bet tai visuomeninė kova, Joje galima pavargti ir nustoti kovoti, juo labiau, kad kartais ir priešai atleidžia savo frontus. Bet yra vienas postas, kur vis tebereikia kovos dvasios. Tai atsilaikyti prieš aukų rinkėjus. Amžinai visi prašo, reiškia, kėsinaisi į savo turtą. Nesvarbu, kad kada nors ir tau pačiam pagalbos reikėjo ir po visokias

dovanos tik silpnina, ir turbūt nėra niekingesnio žemėt padaro, kaip geniali dvasia, bet — be charakterio».

Ka tu man duosi?

Pavasarij eina ūkininkas per suartą lauką, žiūri į gražiai suverstas vagas, lyg norėdamas klausyti: «Dirva, ką man duosi šiais metais?» O dirva atsako: «Pirma pasakyk, ką TU man duosi!»

Lygiai ir jaunuolis stovi prieš slaptą gyvenimo vartus ir klausia: «Gyvenime, ką tu man duosi? Kas laukia?»

O gyvenimas, lyg anoji dirva, atsako: «Tai pareis nuo to, ką TU man duosi! Kiek dirbsi tiek turėsi, ką pasėsi, tą ir pjausi».

Eilė rašinėlių šitame skyriuje supažindins tave su suklėjimosi priemonėmis. Bet gerai atkreipk dėmesį: straipsniai tik nurodys tau priešus, kurie tavę laukia, nurodys pavojus ir ginklus drašiai kovai, bet jie tavo vietėj nekevos. Savo sielos auklėjimo darbą turėsi atlikti pats, jei norėsi tapti tvirtu būdo vyru.

Prof. Tihamer Toth

vo nuopelnas. Šiaip jau, tegu amerikiečiai aukoja. Jie labiau pratę ubagus remti. Toks jau amerikoniškas, kvailas būdas. Mes gi turim išlaikyti europietišką stilių. Tai gi reikia būti antruoju Pilėnų Margeriu, anot Aliūno:

Kadaise Margeris aukštus
Pilėnuos kovės,
Mušė kryžiuotį pikta iš
(poties.
Aš pinigų prikišęs į matra-
(są lovos
Žadu juos ginti ligi pat
(mirties.

Netiesa, ne, kad mūs senos
(tėvynės
Dvasia tvirtoji gėsta milžinų
Net ir Pilėnų niekas taip
(negynė.
Kaip aš savo pinigus ginu.

Na, o tavo pils rezidencija, tai ne kokia ten pils iš netašytų rąstų. Rezidencija verta kovos, dėl jos verta, pa dėti galvelę, reikia tvirtos dvasios, kad atsilaikytum prieš visus rinkėjus ir pasike sintojus, nes juk reikia, kad išsipildytų kažkada A. Gustaitis tarti žodžiai:

Ir noris šaukti visam pa-
(sauli,
Jūs paskaitykite «Ura pro
(nobis»,
Mano namai, mieki kaip saulė
Šiandieną tapo graboriaus».

Vytauto Žygis Vilniun SIMAS SUŽIEDĖLIS

Nors ir su stipria kryžiuočių parama, Vytautas nepaėmė Vilniaus 1390 metais. Nepaėmė jo nė 1391 metais. Tada dar didesnė kryžiuočių kariuomenė — apie 70 tūkstančių vyrų — buvo atėjusi iki Trakų, bet rado tik jų peles. Trakų miestelį buvo padegęs pats Skirgaila. Jis Vilniaus ir Trakų apylinkėse buvo sunaikinęs visą maistą ir pašarą. Kryžiuočiai, neturėdami nei patys ko valgyti, nei arklių kuo pašerti, turėjo grįžti namo. Vytautas tuo laikų buvo užėmęs Vilkmėrgės pilį ir artimas jos apylinkes, bet ir jis turėjo drauge pasitraukti.

TIRPSTA VYTAUTO ŠEIMA

Šiuo metu vis labiau retėja Vytauto šeimos būrelis. Ne seniai prie Vilniaus mūrų netekęs savo brolio, kiek vėliau turėjo išsiskirti su savo dukrele Sofija. Vytauto bičiulis Algimantas ją išlydėjo į Maskvą, kur ji susituokė su didžiojo rusų kunigaikščio sūnumi Vosylium. Kaip ir jos tėvas, ji buvo labai energinga ir sumani. Tapusi didžiąja Maskvos kunigaikštienė, ji dažnai padėdavo Vytautui, tai kindama jį su rusų kunigaikščiais.

Vytautui liko tik brolis Zy-gimantas ir sesuo Ringaila, kurie buvo vokiečių įhaitais. Jis pats su žmona Ona apsigyveno prie pat Kauno vie-

pabaiga 3 pusl.)

MŪSŲ Lietuva

RUA LITUÂNIA, 67 — MOÓCA — SÃO PAULO, 13

V. Zelina

Prelatui sergant, parapijos reikalus tvarko kun. Dr. Antanas Milius.

Mieleji dainininkė plė. Monika Jonavičiūtė penktadienį (lapkričio 10) išskrido Š. Amerikon prie savo nuolatinio darbo Naujorkė. Geros kloties!

VYRŲ BROLIJA RENGIA METINĮ SAVO PIKNIKĄ

Jis bus lapkričio 19 dieną, Praia Grande.

Išvažiavimo valandos įrašytos bilietuose. Bilietai iš anksčiau gaunami pas pp. Matelionius Casa Verde, rua Jatai, 150 ir rua Viehi, 204. ir pas Andrių Stankūną. Vila Prudente pas p. M. Tamaliūną, rua Agostinho Latari, 346, ir pas visus Brolijos narius Zelinoje.

Bus geros muzikos ir šokiai.

Tai paskutinis Vyrų Brolijos piknikas šiais metais. Pasinaudokite proga.

◆◆◆

Lapkričio 13 d. 19,30 val. Zelinos bažnyčioje bus šv. Mišios už a.a. Juozo Černiausko vėlę. Giminės ir pažįstami kviečiami dalyvauti.

◆◆◆

MOÓCA

T. J. Bruzikas lapkričio 6 aplankė prel K. Miliausko Campinas ligoninę ir nuvežė pinigų apmokėti išlaidas. Ta proga sužinojo, kad ligonis yra ramus, nepavojingas. Jei atsirastų Lietuvos šeima, kuri norėtų priimti jį prižiūrėti, išėitų žymiai pigiau, negu laikyti ligoninėje. Kas norėtų mėti priimti, malonėkit pranešti Zelinos klebonijai, ar

tėvams jėzuitams. Už išlaikymą ir priežiūrą būtų atlyginama.

◆◆

Maldos Apaštalavimo kursai tęsiasi šį sekmadienį Mookoje. Prasideda lygiai 15,30 valanda. Gali dalyvauti visi, kurie domisi gilesniu ir tobulėsniu religiniu gyvenimu, beireligijos įtaką kas dieniniams užsiėmimams.

◆◆◆

Lietuvos kariuomenės paminėjimą rengia buvusieji savanoriai kūrėjai. Programą išpildys „Aušros choro vyrai, paruošti muziko p. Liudo Ralicko.

Už Lietuvos laisvę kritusieji mūsų broliai ir sės yra nusipelnę amžinos mūsų padėkos. Minėjimas prasidės 15 valandą ir baigsis šv. Mišių auka už kritusius savanorius, partizanus, kūrėjus ir Šaulius. Kviečiami dalyvauti ko gausiau.

◆◆◆

V. ANASTACIO.

Pernai ir šių metų pradžioje čia gražiai veikė lietuvių kalbos ir tautinių šokių mokyklėlė. Tu rėjo porą dešimčių vaikų. Pasiėventę mokykloje darbavėsi p. St. Kubiliūnas su dukra ir p. A. Petraitis,

Gera išmokyti vaikai ne vieną kartą džiuginė vyresnius vaidinimais dainomis bei taut. šokiais. Bet visa tai pasibaigė. Kodėl?

Į vieną mokykloje parengimą ateinančių tėvų paprašė užsimokėti už vaišes. Dėl to išėidė kažkas iš vaikų tėvų. Gir di, mes leidžiame vaikus į mokyklą ir mums dar reikia mokėti? Ir pradėjo kurstyti tėvus, kad vaikų nebeleistų. Ir nebeleidžia! Ir taip patys lie-

tuviai tėvai uždare lietuvišką mokyklėlę Vila Anastazijoje. Tai mes pranešame tėvams kad ateityje nebūtų kaltinimų mokytojams. Paaukojušems savo poilsio valandas ir energiją, kad lietuviškai išmokytų savo kalbos.

Comercio e Indústria de Guarda Chuvás
VICENTE VICTOR BANYS
Rua Coelho Barradas, 104, V. Zelina
Vendas por atacado e a varejo.

Nossa cidade vai ter mais um ponto de referência.

V. sabe o que éste luminoso significa para todos nós?

Quer dizer que nossa cidade vai ter um novo Serviço Autorizado Volkswagen. Estamos orgulhosos. Pois é sob esse emblema que nossa firma vai cuidar de seu VW com muito carinho.

O mesmo carinho que v. dedica a ele. Porque um Serviço Autorizado Volkswagen só tem mecânicos

treinados na Fábrica.

Só instala peças originais, garantidas por 6 meses ou 10.000 km.

Utiliza somente máquinas e ferramentas exigidas pelos padrões técnicos da Volkswagen.

E naturalmente, segue com rigor absoluto todos os itens mencionados no Livro de Serviços Técnicos, prestando, assim, a todos que têm um

veículo VW, a mais perfeita assistência técnica.

E quem não tem um Volkswagen?

Nós vendemos toda a linha de veículos VW. É só nos visitar.

Viu quanta coisa importante envolve a simples colocação de um luminoso como éste nosso, com as iniciais VW?

ESTAMEL VEICULOS LTDA.

Rua Ibitirama, 1269, Fone 63-2387.

Uma realização das organizações

ESTANISLAU MELIÚNAS

Turime įvairių prekybininkų, pramonininkų, bet vis kurioje nors vienoje prekybos ar pramonės šakoje. Bet štai pasirodo, jog ponas

STANISLOVAS MELIÚNAS

verčiasi net trijose didesnėse prekybos ir pramonės šakose. Iki šiol turėjo Embalagens Estamel Ltda, Estamel Credito e Financiamento, Estamel Construção.

Dabar, rua Ibitirama, 1269, atidarė vieną iš S. Paulyje didžiausių VOLKSWAGENO pardavimo, aptarnavimo ir pataisymo įmonių.

Nors dar eina statyba kaikiuriems skyriams reikalingų pastatų, bet auto pardavimo aptarnavimo ir taisymo skyriai jau veikia. Juose darbuojas 25 mekanikai.

P. St. Meliūnui uoliai talkininkauja sūnus irgi Stanislovas, kurį laiką mokslus ėjęs Š. Amerikoje, State Michigan universitete,

Lietuvis eina pirkti pas lietuvi. P. Meliūnas yra pasirengęs greit, maloniai ir sąžiningai aptarnauti visus savo klientus, o ypač tautiečius lietuvius.

Jei tik jums automobilio reik — pas Meliūną pirkti eik!

Dėmesio!!

Dr. Jono Basanavičiaus vardo lietuvių mokyklos globėjai V. Anastacio ir Brazilijos lietuvių jaunimo būrelis «LIBRA» rengia linksmą įdomų vakarą š. m. lapkričio 11 dieną.

Programoje: linksmi keturių veiksmy komedija

«PONAS DAUGANORIS»

Po vaidinimo šokiai, žaidimai, bufetas iki 4 val. ryto. Pradžia 20 val.

Malonėkit atvykti punktualiai, nes vaidintojai nori pradėti vaidinti punktualiai.

Pakvietimus iš anksto galima gauti pas visus golbėjų būrelio narius.

Rengėjai